

Het Hoofdbestuur verzoekt de afdelingssecretarissen toch vooral hun verslagen over de activiteit en de mutaties van hun afdelingen regelmatig in te zenden. Contact met de afdelingen is voor het Hoofdbestuur van groot belang en komt zowel de afdeling als de Vereniging in zijn geheel ten goede. Dat afdelingen het voorbeeld van Palembang volgen! Verslagen van excursies en bijeenkomsten werken ongetwijfeld inspirerend op andere afdelingen en voor hen zijn daar ook vaak tips in te vinden. Films in een afdeling vertoond, kunnen wellicht door een andere afdeling ook verkregen worden. Contact tussen afdelingen onderling is dan ook zeer gewenst.

De rubriek „Nieuws uit de afdeling” behoort door de afdelingssecretarissen te worden verzorgd.

Afdelingsbesturen en excursieleiders wijzen wij op de eerste enquête in dit nummer. Meerdere enquêtes zullen volgen, ook op verzoek van buitenlandse instituten. Bij deze onderzoeken die juist voor Indonesië van belang zijn, reden waarom wij deze enquêtes opnemen, is Uw medewerking van grote waarde. Een excursieverslag waaruit blijkt dat de excursisten een doel hadden, dat zij hun ogen open gezet hebben, is het publiceren altijd waard. Deze excursies hebben ook steeds succes. Voor Uw individuele waarnemingen is de rubriek „Korte Mededelingen” bestemd. Voor de oorlog was dit onze meest waardevolle rubriek waarbij de ene waarneming vaak andere waarnemingen deed volgen of pennen in beweging bracht die de raadsels die de redactie niet kon oplossen toch tot een oplossing brachten. De redactie heeft dringend behoefte aan deze pretentieloze korte berichten waardoor in vooroorlogse afleveringen talloze belangrijke feiten konden worden vastgelegd.

Tenslotte leggen we er de nadruk op dat de taal waarin artikelen en berichten in dit tijdschrift verschijnen bepaald wordt door de schrijver zelf. Een artikel, bericht of verslag wordt geplaatst in de taal waarin het wordt aangeboden *). Ook het „Verenigingsnieuws”. Artikelen of „Korte Mededelingen” die niet in het Engels zijn gesteld moeten steeds vergezeld gaan van een Summary in de Engelse taal. U bespaart dan de Redactie veel en moeilijk werk.

UIT DE AFDELINGEN

PALEMBANG

Op 15 Juli werden enige films vertoond : Insects as carriers of disease en How disease travels hadden een zeer elementair karakter. De film Central Park New York bracht duidelijk het nut van parken in grote steden tot uiting. De vierde film gaf een helder beeld van het veelzijdig gebruik van de Sojaboon. Na een kort intermezzo in de vorm van een film over het Nederlandse stadje Delft volgde als slotnummer de film- „Search Unending” die in fraaie kleuren een algemeen inzicht gaf inzake het hoe en waarom van de Olie-exploraties in de Verenigde Staten van Amerika. Via beelden omtrent de vermoedelijke wijze waarop olie uit dierlijk leven is ontstaan en omtrent de manier waarop de geologische veranderingen in het vasteland van N. Amerika hebben plaats gehad, werd een meer gedetailleerd beeld gegeven inzake de geophysische onderzoekingsmethoden. Ten deze wekten vooral de spectaculaire seismographische werkwijzen de algemene belangstelling.

Op 24 Aug. hield de afdeling een sampan-excursie.

*) Toegelaten zijn Indonesisch, Nederlands, Duits, Engels Frans, en Spaans.

Zoals steeds werd onze afdeling begunstigd door een blauwe hemel met slechts enkele wolken, die echter geen ernstige bedreigingen van de zijde van Heer Pluvius inhielden.

De opkomst uit Palembang Kota was ietwat teleurstellend, doch desalniettemin bleken twee grote sampans nodig te zijn om alle gegadigden te bergen inclusief de voorzitter a. i. met zijn barang die bestond uit een onvolgroeide melkbus en een volwassen schepnet; en voorts was er ook plaats voor de uitrusting van onze pionier juncto hengelenhousiast, die als gids zou fungeren. Omstreeks 8.30 a. m. begon de tocht vanuit Sungei Gerong stroomafwaarts de Musirivier, die hier een breedte van vrijwel 1 km heeft, en na ongeveer een uur „stomens” werd een plaats bereikt die volgens onze pionier zekere perspectieven opleverde voor een wandeling door een droog bos. Daarop werd aangelegd en besteed men een hoogst wankel steigertje, dat slechts één persoon per keer kon dragen, zulks volgens de enigszins overbodige doch nochtans opgewonden en zeer nadrukkelijk herhaalde waarschuwingen van de ega van een ladangbouwer. Het meer rustieke dan technisch verantwoorde bouwsel hield dapper vol, evenals de uiterst voorzichtig bewegende tochtgenoten en zodoende werd de landing zonder lichamelijke letselen volbracht, alhoewel een enkeling nog vrij lang een enigszins angstig-starende gelaatsuitdrukking behield.

Het aangekondigde bos van onze pionier bleek voorlopig te bestaan uit een modderig ladangpad van een bijzonder kleverige kleisoort, behebt met een aanzienlijke zuigcapaciteit; af en toe bleef dan ook een schoen in de klei steken en stond de eigenaar op z'n sokken en eens te meer bleek dat leedvermaak wel een uitbundige hoeveelheid plezier te weeg kan brengen. Uit de kopgroep kwam overigens spoedig de kreet dat droog land was bereikt en even later werd het bos betreden, waarin enige tijd werd rondgedwaald alvorens de juiste richting werd gevonden, namelijk die welke leidde naar enige visrijke poelen. Onderweg werd de aandacht getrokken door enige soorten landkrabben, waarvan een enkele fraai gekleurd was en voorts door enige bomen waarvan stammen en takken talloze groene vruchten (of gallen) droegen. Niemand wist nadere bijzonderheden of uitsluitsel omtrent dit verschijnsel te geven *) en daarom werden de bomen voorlopig betiteld met de naam „appeltjesbomen”, hetgeen wetenschappelijk wellicht niet geheel juist is. Na een wandeling door een schaduwrijk bos werden de beloofde poelen bereikt en kwamen hengel en schepnet in actie, terwijl de rest van het gezelschap toekeek en de diverse vaak zeer fraai gekleurde libellen bewonderde die in grote getale boven het water zweefden. Met het schepnet werd een behoorlijke buit aan visjes binnengehaald en in de melkbus ondergebracht; enkele soorten konden niet worden thuisgebracht en, jammer genoeg, heeft een determinatie niet kunnen plaats vinden want de gehele vangst bleek de volgende dag het tijdelijke met het eeuwige verwisseld te hebben. (Waarom niet geconserveerd en opgezonden? Red.-)

De terugtocht leverde weinig nieuws op, temeer waar het dichte bladerdak vrijwel alle pogingen belette om wat meer van de vele vogels te zien dan alleen maar een flits van fraaie kleuren. Tijdens de boottocht huiswaarts werd nog een klein groepje gewone monjets (*Macaca irus*) waargenomen, en niet te spreken van de alom en altijd tegenwoordige ulung² of heulang (*Haliastur indus intermedius*), die menig kuikentje uit de woonwijken van de oliemaatschappijen hebben weggehaald.

*) Wij vermoeden dat het Herbarium Bogoriense zeker uitsluitsel had kunnen geven over de „appeltjesbomen” indien de vruchten met takjes en bladeren waren opgezonden. Waarschijnlijk hebben de excursisten een boom voor zich gehad die als *Ficus* en „Cacao” bloemen en vruchten direct aan de stam dragen (Cauliflorie).